

18.1.44

דול 0 מ354

18.1.44

יום ג', כ"ב. סבת-תש"ב, 18.1.44

פורי העברי הראשון

(שבעה למועד של זאב סמילנסקי)

לפני ארבעים ושלוש שנים, בבר
קי סתיו צונן וחשוך, באחת מערי
דרום רוסיה, נכנס צעיר יהודי לבוש
וחלצה מלורוסית רוקמה לתוך הדר
מלא יחדים קטנים ואמר בקול דם
ומצלצל:

זה - שולחן זה - כסא
להנחת ידו ולברק עינו ענו אר-
בעים גורים במקומה:

זה שולחן זה כסא
המחשבה העברית החלה.

אל השולחן חזכא בצטרפו לוח
וארון, קיר, רצפה ותקרה, דלת
וחלון, ספר ועט. מן הנודד אל
החצר, אל עצי האבן, אל חבלת הדר
קיע, מעלה וסטה והרחיק עד הארץ
העברית שמשבר לים, כמנה בא
המורה הפואי.

העולם כולו פסם צורה ולבש
צורה. כתיבקות שאך זה ניתן הרי
גד בשיהם היו הנפדים בני השש.
הדשה הצעירה צלצלה שפת הקודר
מיה, שלום ושלום - מחרש
העברית!

אדוני המורה, מה חזו אדוני
המורה, מה אני ששהו? אדוני המר
זה, זה הוא אדוני

שדוני המורה, אדוני המורה.

בבית-רוסית וברחוב רוסית ומכל
יחד השעורים בבית הספר רוסית
- מסלול ושיגור וחלוק, אך ביד
שית אלו עם העולם מודר העינים.
מחיר התנועה ואמרו התנועה -
יקר ללום לשכרון יצירה, כאן מוד
וחדשים מעשי בראשית ועולם לברש
במאמר-רמת. במשכבת מתחללת, באש
מתלקחת, במערת תודע נכבשת
הצעירה שמשפחה, א תקודית בסדר
השעורים בשם המשפחה העברית
העתיקה. כל שיעור במשכבת: תוד
שית שופר ושיעור מוטו קרב ושי
רת בצחוק, חלואה נכרו חלואה עמי
עמו תחי המחשבה העברית!

עברים אנהג עברית גדרה-
שדה הכחה למעשרת.

כל שיעור - הרחמנות הרשת
במורה הכשפת, במערת עמומי
הבשו גיבת.

אדוני המורה, איכה זקנת איכה
גדמית! האותך אלה למשפחה?

מה טורים רחסי הלב, בנין תכ
דין, אך בני חלמדך, אסוניו שלי
עברית משירי אפס חושך חלכם
ורכם - אך מי יאמי שיש ילי
לפניך ועלמו יחד על כל מלה עבר
רית, נוצת לפנינו בודד חידשת,
כאנינה ממאלות משינות, פפרעליה
הריכנו מעשר.

יחיד זכור, אשר לפני תחבת
סלכ את ברית חשפת העברית עם
שמש, נעורים רוסיה.

ג. ש.